

GRABSZTYKIEL (1) *sb m*

I sg grąbsztykl(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.; poza tym XVIII w.: grabsztych.

Dłuto do rycia, rylec (z niem. Grabstichel): Rodgifarzu prozno formy gotuiefz gliniáne [...] Prozno wyláney ołoby grabśztyklem poprówiafz/ Y cżás trawifz forfzneyduiać/ prozno fię zábawiafz. *KlonŻal* D3v.

AL